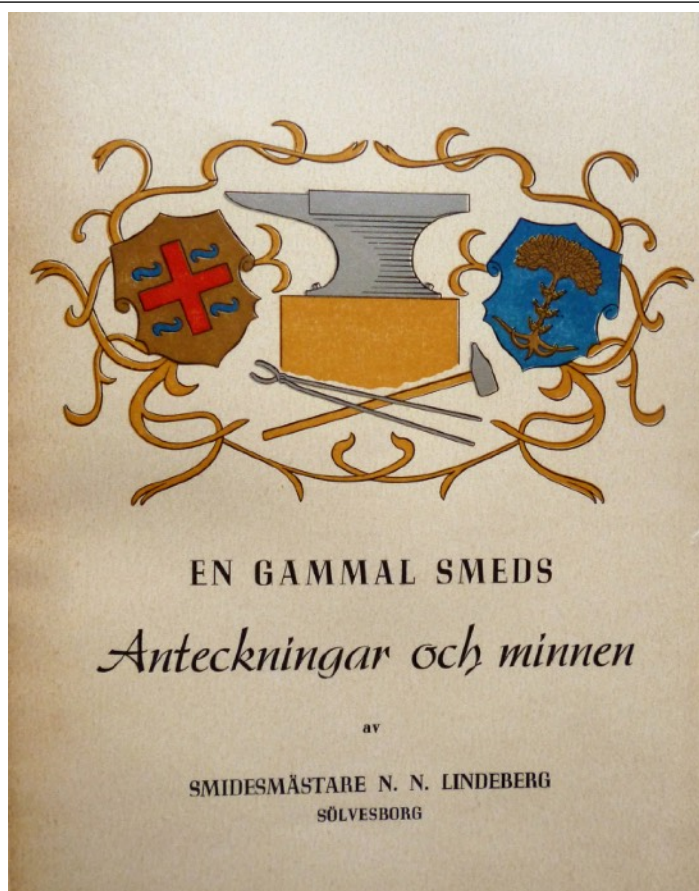

Smedmästare Nils Nilsson Lindeberg (1878–1949), gift med Nanny Fredrika (född Petersson), flyttade vid sekelskiftet från Skåne till Sölvesborg, där han successivt byggde upp en mycket välrenommerad smidesverkstad mitt emot S:t Nicolai kyrka i kvarteret Uttern vid Västra Storgatan.

Åren 1908–1930 representerade Lindeberg de frisinna i stadsfullmäktige. Han var också ordförande såväl i drätselkammaren (motsvarighet till dagens kommunstyrelse) som i Sölvesborgs fabriks- och hantverksförening (1925–1931 samt 1933–1939).

Framsida på smidesmästare Lindebergs "minnesblad", tryckt på Sölvesborgs Boktryckeri 1944. Som sig bör finns Sölvesborgs medeltida stadsvapen med som en självklar heraldisk pendang till Blekinges traditionella landskapsvapen. Att i detta sammanhang i stället använda sig av Sölvesborgs kommuns nutida identitetsmarkör, figurmärket "sprattelgubben", torde av dåtidens sölvesborgare och världen runtomkring närmast ha uppfattats som ett aprilskämt.

Det kan vara värt att för vår tids barn och ungdomar citera några ord ur minnesskriften, som berättar om början av Lindebergs innehållsrika resa genom livet:

"Den 1 april 1892 blev, kanske med undantag då jag föddes, den betydelsefullaste dagen i mitt liv. Jag har i kärleksfull hågkomst när min Mor gick med mig den nästan en mil långa vägen till den mästersed (smedmästare Johan Alkvist i Sölvesborg), som under de tre följande åren skulle handhava min fostran och lära mig smedyrket.

Med tårar i ögonen på oss båda överlämnade Mor ett litet knyte som innehöll ett par nya mollskinnsbyxor, skjorta, strumpor och en blus och lite godsaker. Så fick jag till avsked av Mor en omklappning och ett lösenord, som för mig varit min ledstjärna under alla dessa år.

Det var inte många ord. Kort och gott: Sköt dig väl Nils, så att jag slipper skämmas för Dig utan får glädjas i stället."